

O plemene

Maltézsky psík plemeno staršie ako 2000 rokov. Vystopovať jeho pravý pôvod je asi už nemožné. Pochádza teda z ostrova Malta? alebo zo Sicílskeho mesta Melita? či z potopeného jadranského ostrova Melitea/ Meleda? a možno ani z jedného??? Vyskytoval sa v prístavných mestách ako lovec myší a potkanov, z prístavného mesta Malta putoval maltezák do celého vtedy známeho sveta kde ovplyvnil chov malých plemien psíkov ako napríklad Lhasa apso, Tibetského apsa, či Yorkshirského teriéra. Najstarší dôkaz existencie maltézskeho psíka bol nájdený v Egyptskom Fayne blízko Kaira pri vykopávkach. Soška maltezáka je datovaná asi 600 r. pred našim letopočtom. Jeho podobizeň sa nachádza aj na gréckych vázach od roku 500 pred n.l.. Aristoteles ako prvý napísal opis plemena a ako pôvod uvádza ostrov Malta. Básnik Stabon/ 23-79 n.l./ zaznamenal , že maltezák môže byť biely , čierny aj čierno-biely. Podľa správ bol tento psík veľmi drahý a obľúbený vo vysokej spoločnosti. Rimania si tak obľúbili toto plemeno, že každý bohatý občan ho chcel mať, dokonca. aj sám cisár Claudius sa rád zdobil maltezáčikom. Za čias apoštola Pavla bol Publius miestodržiteľom na ostrove Malta, jeho tieňom bola Issa malý maltezák, ktorú dal Publicius portrétovať a nechal si ju zvečniť aj veršami od básnika M.V. Marcialusa /40-140 n.l./:

Issa je hravejšia ako Catulovi vrabci,

Issa je čistejšia ako bozk holuba,

Issa je jemnejšia ako panna,

Issa je drahocennejšia ako indické šperky

Pomalým zánikom ríše zanikol aj maltezák, posledné stopy pochádzajú z Byzancie /hlavné

mesto západo rímskej ríše/, potom maltezák zmizol na 1000 rokov. Znovuzrodenie nastalo až začiatkom renesancie. Po znovu získanom vyššom mieste sa začal opäť objavovať po boku vysoko postavených ľudí. Napríklad pri cisárovi Karolovi V, archanjelovi Rafaelovi a zobrazovaný rôznymi maliarmi. V Anglicku bol prvím majiteľom maltezáčika Henrich VIII, dostala ho jeho dcéra Elizabeth I v roku 1583 ako dar od sultána z Turecka... A opakovalo sa to čo už raz zažili Gréci a Rimania, psík sa stal nenahraditeľnou súčasťou Anglickej šľachty a udržal si popularitu s menšími výkyvmi až do dnes.